

EMILY BRONTË

*đời
gió hù*

nhà
xuất bản văn học

100 năm thành lập

vinabook.com

Đôi Gió Hú

Emily Bronte

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

[Chương 1](#)

[Chương 2](#)

[Chương 3](#)

[Chương 4](#)

[Chương 5](#)

[Chương 6](#)

[Chương 7](#)

[Chương 8](#)

[Chương 9](#)

[Chương 10](#)

[Chương 11](#)

[Chương 12](#)

[Chương 13](#)

[Chương 14](#)

[Chương 15](#)

[Chương 16](#)

[Chương 17](#)

[Chương 18](#)

[Chương 19](#)

[Chương 20](#)

[Chương 21](#)

Emily Bronte

Đồi Gió Hú

Chương 1

Ông Lockwood gặp Heathcliff

Tôi vừa trở về nhà sau chuyến đi thăm ông Heathcliff, vị chủ nhà và cũng là người láng giềng duy nhất rồi đây sẽ gây phiền phức cho tôi. Trên khắp Anh quốc này tôi khó lòng tìm được một nơi nương thân nào hẻo lánh hơn chốn này. Nơi đây hoàn toàn thích hợp với tôi, vì nguyện vọng duy nhất của tôi là được tránh gặp gỡ mọi người.

Ấn tượng đầu tiên của tôi về ông Heathcliff là: đây quả là người láng giềng lý tưởng trong cảnh sống biệt lập. ông không thể biết được tôi vui mừng ra sao khi thấy thái độ thiếu thân thiện của ông tạ. Khi tôi thúc ngựa lại gần, ông ta nhìn tôi chăm chăm, cặp mắt đen ẩn dưới hàng lông mày rậm lộ vẻ ngờ vực:

- ông Heathcliff phải không ạ? - Tôi hỏi.

Để đáp lại ông ta chỉ gật đầu.

- Tôi là Lockwood, khách mới đến thuê nhà của ông. - Tôi nói tiếp - Tôi tự cho mình cái vinh hạnh cố đến thăm ông thật sớm ngay sau khi tới nơi. Tôi hy vọng việc tôi sống ở ấp Thrushcross sẽ không gây phiền phức cho ông.

- Tôi sẽ không cho phép bất kỳ kẻ nào gây phiền phức cho tôi - ông ta ngắt lời - ông vào đi.

Lời mời của ông ta rít qua hai hàm răng nghiến chặt như thể muốn nói: “Quý tha ma bắt ông đi!”. Tôi đâm tò mò trước một kẻ xem ra còn ít cởi mở hơn cả tôi, nên tôi nhận lời.

Con ngựa của tôi đang xô ngực vào cánh cổng, và rốt cuộc ông Heathcliff cũng giơ tay mở nó ra. ông vừa lững thững bước đi trên con đường dẫn lên

ngôi nhà phía trước mặt tôi, vừa cất tiếng gọi một tên gia nhân:

- Joseph, ra dắt ngựa cho ông Lockwood và mang ít rượu vang dưới hầm lên!

Joseph bước ra dắt ngựa cho tôi. Đó là một lão già và xem ra lão chẳng vui vẻ chút nào khi thấy tôi. “Lạy chúa cứu giúp”, lão lẩm bẩm trong lúc dắt con ngựa của tôi đi.

Ngôi nhà của ông Heathcliff có tên là Đỉnh Gió Hú. Cái tên “Đỉnh gió” là một từ mà dân địa phương đặt cho bất kỳ cái gì phơì mình dưới những cơn gió bão thổi hun hút qua những cánh đồng hoang dã miền Yorkshire như ngôi nhà này.

Gần ngôi nhà có một vài cây con, thân nghiêng ngã trước sức gió thổi mạnh. Một rừng bụi cây gai góc, bao nhiêu cành đều hướng về một phía như thể đang chìa tay xin mặt trời bố thí cho chút nắng, tô điểm trọn vẹn cho bức tranh ảm đạm này. Ngôi nhà được xây dựng rất vững chắc, các góc được gia cố thêm bằng những khối đá lớn và các cửa sổ đều xây lõm sâu vào tường.

Trước khi bước vào nhà, tôi dừng lại xem xét một phiến đá lớn có chạm trổ bên trên cánh cửa. Trên phiến đá có khắc niên đại ngôi nhà này được dựng nên: “1500” và một cái tên “Hareton Earnshaw”. Tôi muốn tìm hiểu kỹ hơn, nhưng vị chủ nhà đang sốt ruột đợi tôi.

Vào trong nhà, chúng tôi đi thẳng tới phòng khách của gia đình. Ở vùng Yorkshire này người ta gọi phòng khách là “chính sảnh”. Bên kia là nhà bếp. Đằng cuối chính sảnh có những kệ dài bày đầy những chiếc đĩa thiếc và bình bạc. Bên trên lò sưởi có treo vài khẩu súng cổ và một cặp súng tay của kỵ binh. Sàn nhà lát đá trắng nhẵn. Mấy chiếc ghế tựa lưng cao sơn xanh xếp thành hình vòng cung quanh lò sưởi. Trong một hốc tường bên dưới mấy chiếc kệ, một con chó săn đang nằm với lứa chó con kêu ăng ăng, và còn có nhiều con chó nữa nằm trong những góc còn lại.

Căn phòng và đồ đạc chẳng có gì khác với những thứ ta thường thấy trong